

VR 02.10.20 - CONCERTZAAL

VOX LUMINIS

Back to Bach

CCHA.BE

VR 02.10.20 - CONCERTZAAL

VOX LUMINIS

Back to Bach

PROGRAMMA

Johann Sebastian Bach ⁽¹⁶⁸⁵⁻¹⁷⁵⁰⁾

Cantate "Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit" (Actus tragicus), BWV 106

Dietrich Buxtehude ⁽¹⁶³⁷⁻¹⁷⁰⁷⁾

Herzlich lieb hab ich dich, o Herr, BuxWV 41

Johann Sebastian Bach ⁽¹⁶⁸⁵⁻¹⁷⁵⁰⁾

Christ lag in Todesbanden, BWV 4

(bis: Dietrich Buxtehude, *Jesu, meines Lebens Leben, BuxWV 62*)

Er is geen pauze

VOORAF: LITERATUUR UIT DE EEUWIGHEID

Lang leve de dood! Sterven is treurig, doodgaan hilarisch!

De dood is een onuitputtelijk thema in de kunst. Dichters en componisten gaan er troostend en woedend, baldadig en sarcastisch mee om. Gerrit Komrij maakte in *De Dunne Komrij* een selectie uit twee eeuwen Nederlandstalige poëzie. De dood wordt trots en moedig ondergaan - het sterven tragisch en melancholisch beschreven. De dichter is daar om gevoelens en inzichten trefzeker te verwoorden. De kracht van de formule - daar gaat het om. Alleen de dichter schrijft de rake zin op waarvan geen levende wist dat hij te vinden was.

*Doodgaan behoort tot het zeer weinige
Dat niet zou mogen.
Toch wordt het veel gedaan.*

De ontzuivering die J. Eijkelboom hier toedient maakt het wezen uit van de troost. Een helder en precies geformuleerd inzicht verschaft - ja waarom niet - een meerwaarde aan ons beeld van de sterfelijkheid. Aan die van ons en die van de buurman.

'De Dunne Komrij' is een geuzennaam voor literatuur uit de eeuwigheid. De liefde voor poëzie en de afkeer voor de houterige zweem van heiligheid zijn het uitgangspunt. De ambitie: schoonheid en ontzetting, ernst en luim, euforie en melancholie.

*Die lompe gast zal jou niet overslaan.
Nooit belt hij op en vraagt: 'Kom ik gelegen?'
Hij komt te vroeg, te laat, zijn zeis stoot tegen je lamp of vaas.
Hij laat zijn koffie staan.
Beloftes worden niet door hem gedaan
en hij zal nooit die knekelvoeten vegen.
Hij wil niet schaken.
Er wordt stuurs gezweven tot hij je vraagt om met hem mee te gaan.
Dat was het dan.*

*Je bent opeens zo moe.
Hij zegt: Je wist toch dat ik ooit zou komen.
Die lamp, die vaas, die doen er niet meer toe.
Kijk niet zo bang.
Het sterven doet geen pijn.
Het zal een slapen, slapen zonder dromen,
het zal een slapen zonder weerga zijn.*

PATTY SCHOLTEN

LUTHERS GELOOF ALS ACHTERGROND VAN BACHS HOUDING TEGENOVER DE DOOD

Kennis van de muziekhistorische context en inzicht in de uitvoeringspraktijk van Bachs tijd zijn er de voorbije vier decennia spectaculair op vooruitgegaan. De band tussen Bachs oeuvre en zijn christelijke geloofsovertuiging lijkt een moeilijker punt te vormen. Zozeer heeft de muziek van de cantor een universele betekenis gekregen, dat ook de religieuze dimensie ervan doorgaans enkel nog met ervaringen en gevoelens van universele religiositeit verbonden wordt. Die zijn niet aan een bepaalde confessie gebonden, zelfs niet noodzakelijk aan een geloof in God, en hebben veel meer te maken met de formele structuren van Bachs muziek dan met eender welke geloofsbelijdenis. Hoe universeel de weerklank van deze muziek ook mag aangevoeld worden, historisch gesproken is haar duiding als een uiting van universele religiositeit evenwel een vorm van '*Hineininterpretierung*'. Johann Sebastian Bach en zijn geloofsgenoten zelf dachten immers niet in termen van universele religiositeit, en waar de componist de intentie had met zijn muziek religieuze gevoelens op te roepen, was dat in uitdrukkelijke dienstbaarheid aan de streng dogmatische geloofsopvattingen van zijn kerkgemeenschap.

Het is bekend dat de ontmoeting met Buxtehude's muziek Bach diep heeft beïnvloed. De taal van zijn koraalbegeleidingen en andere religieuze werken werd vanaf dat moment een stuk vrijer, complexer, rijker. Die structurele rijkdom verontrustte trouwens veel vrome

zielen in de kerk en bracht hen in verwarring, omdat zij geacht werd de aandacht af te leiden van datgene waar het in hun ogen om te doen was: de liturgie als uitdrukkelijke verkondiging van het christelijk geloof. Een dergelijke in onze ogen amper nog voorstelbare reactie toont aan welke specifieke dienstbaarheid van de muziek verwacht werd. Hoezeer de muzikale taal van Bach zich ook ten overstaan van de geldende liturgische patronen zou emanciperen, toch betekent dit niet dat de componist zijn taak niet meer zou opgevat hebben als dienst aan een welbepaalde geloofsconfessie. De teneur van zijn cantateteksten kan moeilijk begrepen worden zonder deze achtergrond. Vanuit onze geseculariseerde kijk op wereld en mens is het erg moeilijk geworden nog te begrijpen wat het betekende te leven binnen een wereldbeeld waarvan theologie de transcendentale, dat wil zeggen de aan alles voorafgaande en allesomvattende, dimensie was.

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750),
Cantate "Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit" (Actus tragicus),
BWV 106

'*Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit*', beter gekend als de '*Actus Tragicus*', kan een beetje gelden als een pendant voor de paascantate '*Christ lag in Todesbanden*', BWV4. Wellicht werden beide cantates geschreven tijdens Bachs periode in Mühlhausen. De gelegenheid naar aanleiding waarvan Bach de *Actus Tragicus*, in feite een begrafeniscantate, schreef, kunnen we niet meer met zekerheid achterhalen. In het verleden werd de *Actus Tragicus* vaak in verband gebracht met het overlijden van Bachs nonkel, Tobias Lämmerhirt, op 10 augustus 1707, maar in feite zijn er weinig concrete bewijzen te vinden die deze theorie schragen.

Een onbekende tekstdichter stelde voor Bach een rijke maar sterk gefragmenteerde tekst samen, op basis van Bijbelverzen, Lutherse koralen en een zeer devote tekst van de hand van Johann Olearius, 'Christliche Bet-Schule'. In het begin focust de cantate op de onvermijdelijke eindigheid van een mensenleven, waarna de

aandacht verlegd wordt naar de zekerheid van de opstanding na de dood en een dankgebed ter ere van de Heilige Drievuldigheid. Bach slaagt er probleemloos in deze veelgelaagde tekstuele inhoud in een overtuigende, samenhangende muzikale vorm te gieten. Hierdoor geldt de *Actus Tragicus* - terecht - als het ultieme culminatiepunt van de oude, in de zeventiende eeuw gewortelde cantate, voordat grotere individuele aria's, koren en recitatieven, gebaseerd op de Italiaanse stijl, in de loop van de jaren 1710 hun intrede in Bachs religieuze muziek maakten. De diverse korte onderdelen waaruit de cantate bestaat, ordent Bach op symmetrische wijze rond het muzikale kernstuk van het geheel, een fugatisch koor met een solo sopraan en een koraalfragment in de instrumenten. Bach zorgt ervoor dat dit centraal muzikaal deel overeenkomt met de religieuze kerngedachte van de cantate: "*Es ist der alte Bund; Mensch, du musst sterben - Ja, komm, Herr Jesu!*". Aan weerskanten van dit centrale deel bevinden zich telkens twee solo's (naar het einde van de cantate toe met toevoeging van een koraal) en aan de uitersten van deze symmetrische as een koor. De inleidende sonatina valt buiten dit basisschema. Van alle vroege, pre-Leipzig cantates van Bach is de *Actus Tragicus* zonder twijfel de meest bekende. Al in 1830 verscheen er een uitgave van, waarna Mendelssohn uitgroeide tot één van de vele pleitbezorgers van dit werk. Hierdoor zou het wel eens kunnen dat dit de *Bachcantate* is met de langste ononderbroken traditie als het op regelmatige uitvoeringen aankomt: een hele eer in een dergelijk rijkelijk met meesterwerken bedacht corpus als de *Bach-cantates*.

DIETRICH BUXTEHUDE (1637-1707),
Herzlich Heb hab ich dich, o Herr, BuxWV 47

De *Abendmusiken* waren legendarische concertreeksen – buiten de liturgie om – in het Noord-Duitse Lübeck, georganiseerd door componist en organist Dietrich Buxtehude. De jonge Johann Sebastian Bach ondernam in november 1705, een jaar voor het overlijden van Buxtehude, een reis van 400 kilometer naar Lübeck om deze concerten live bij te wonen. Eenmaal daar aangekomen, was Bach zo onder de indruk van Buxtehudes persoonlijkheid en muziek, dat hij er langer bleef dan gepland en hierdoor zijn baan

als organist op het spel zette. Dit feit zegt iets over de kwaliteit van Buxtehudes kunsten, maar ook over de invloed van Bach op de muziekgeschiedenis - niet alleen die na hem, maar ook vóór hem... De muziek van Buxtehude (van oorsprong een Deen!) blijkt echter ruimschoots op eigen benen te kunnen staan. Buxtehude heeft bijna veertig jaar in Lübeck gewoond en gewerkt, en heeft daar in deze tijd grotendeels het muziekleven bepaald. Van Buxtehude's vocale muziek is het meeste overgeleverd. Ze getuigt van een enorme fantasie en creatieve vrijheid.

Vandaag weten we niet hoe zo'n concert er precies uitzag, maar Vox Luminis doet met enkele van de meest verfijnde cantates van een poging om de magie van deze avonden weer tot leven te wekken.

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750),
Cantate 'Christ lag in Todesbanden', BWV4

'Christ lag in Todesbanden' is een van de eerste cantates die Bach schreef. Voor dit indrukwekkend, somber en grimmig jeugdwerk gebruikte hij de zeven verzen van het paaslied van Martin Luther.

Bach en de Reformatie

Volgens de overlevering was het op 31 oktober 1517 dat de Augustijner monnik Martin Luther⁽¹⁴⁸³⁻¹⁵⁴⁶⁾ zijn 95 stellingen aan de deur van de slotkerk van Wittenberg spijkerde om de handel in aflaten aan de kaak te stellen. Deze symbolische gebeurtenis wordt algemeen beschouwd als het begin van de Reformatie. Johann Sebastian Bach groeide zelf op in de schaduw van de Wartburg waar Luther ooit het Nieuwe Testament naar het Duits had vertaald. Twee eeuwen later zou hij honderden composities schrijven die geheel en al doordrongen zijn van Luthers gedachtegoed. Daaronder bevinden zich ook de twee feestelijke cantates '*Gott der Herr ist Sonn und Schild*', BWV79 en '*Ein feste Burg ist unser Gott*', BWV80, die Bach schreef voor Reformationstag of Hervormingsdag, in de stad Leipzig. De cantate '*Christ lag in Todesbanden*', BWV4 behoort dan weer tot Bachs vroegste cantates en is van begin tot einde op de strofes van een Luthers koraal gebaseerd.

Hoewel er enkel een later afschrift van het werk bewaard gebleven is, wordt de cantate *'Christ lag in Todesbanden'*, BWV4 tot de vroegste cantates van Bach gerekend. Vermoedelijk schreef Bach het werk voor Pasen van het jaar 1707. Bach was destijds begin twintig en als organist verbonden aan de Neue Kirche van Arnstadt. Algemeen wordt echter aangenomen dat deze cantate niet bestemd was voor een uitvoering in Arnstadt, maar dienst zou hebben gedaan als een 'Probestück' (proefstuk) voor Bachs sollicitatie in de stad Mühlhausen, met Pasen van dat jaar. De sollicitatie was overigens succesvol. In de zomer van 1707 werd Bach in de vrije rijksstad aangesteld tot organist van de Sint--Blasiuskerk. Qua vorm ligt het werk in het verlengde van het 17de-eeuwse 'Choralkonzert'. Zo bevat het, in tegenstelling tot Bachs latere cantates uit Weimar en Leipzig, geen recitatieven of aria's op eigentijdse poëzie, maar is het werk integraal gebaseerd op de zeven coupletten van Luthers gelijknamige kerklied. Het koraal *'Christ lag in Todesbanden'* gold binnen de Lutherse kerk als het belangrijkste kerklied voor Pasen. De melodie en de tekst leidde Luther af uit het 12de-eeuwse Paaslied *'Christ ist erstanden'*, dat op zijn beurt een bewerking was van de Latijnse sequentia, *'Victimae paschali laudes'*. Het centrale thema van het koraal, en bijgevolg ook van Bachs cantate, is de overwinning van het leven op de dood. Cantates waarin alle strofes van een Luthers koraal woord voor woord worden gevolgd, dus zonder wijzigingen of vrije inlassingen, zijn eerder zeldzaam in Bachs oeuvre, maar kwamen wel vaker voor in de 17de en vroege 18de eeuw. Voorbeelden vinden wij onder meer terug bij componisten als Dietrich Buxtehude, Nicolaus Bruhns en Johann Pachelbel. Het is goed mogelijk dat Bach zich voor zijn cantate *'Christ lag in Todesbanden'* liet inspireren door een gelijknamige cantate *'per omnes versus'* (op alle strofes) van Pachelbel, een streekgenoot van Bach en de voormalige orgelleraar van zijn broer. Misschien vatte Bach zijn cantate wel op als een eerbetoon aan de componist, die in 1706 overleden was. Bachs cantate begint, zoals de meeste van zijn vroege cantates, niet met een openingskoor, maar met een korte sinfonia. In deze instrumentale inleiding wordt de openingszin van het koraal reeds voorbereid. Ter voorbereiding van de eerste woorden heerst er een sombere stemming, die de gebeurtenissen van Goede Vrijdag in herinnering roept, Jezus' kruisdood en graflegging. Na deze inleiding volgen zeven afzonderlijke delen die één voor één corresponderen met een

strofe van Luthers koraal. De grote vorm is vanaf hier grotendeels symmetrisch aangelegd.

Het is opmerkelijk dat Bach deze vroege cantate meermaals opnieuw uitvoerde in Leipzig, bijna 20 jaar nadat hij ze had gecomponeerd; het toont aan dat hij dit jeugdwerk ook in zijn latere jaren nog steeds een warm hart toedroeg.

TEKSTEN

Johann Sebastian Bach, Actus Tragicus, BWV106

Tekstdichters anoniem; 2a: Apostelverhaal 17,28; 2b: Psalm 90,12; 2c: Jesaja 38,1; 2d: Jesus Sirach 14,18 en Openbaring 22,20; 3a: Psalm 31,6; 3b: Lukas 23,43 en Martin Luther 1524; 4. Adam Reusner 1533

1 Sonatina

2a Coro

Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit.

In ihm leben, weben und sind wir, solange er will.

In ihm sterben wir zur rechten Zeit, wenn er will.

2b Arioso (tenor)

Ach, Herr, lehre uns bedenken,

dass wir sterben müssen, auf dass wir klug werden.

2c Aria (bas)

Bestelle dein Haus; denn du wirst sterben und nicht lebendig bleiben.

2d Coro

Es ist der alte Bund: Mensch, du musst sterben!

Sopraan

Ja, komm, Herr Jesu, komm!

3a Aria (alt)

In deine Hände befehl ich meinen Geist;

du hast mich erlöset, Herr, du getreuer Gott.

3b Arioso (bas) & Choral (alt)

Heute wirst du mit mir im Paradies sein.

Mit Fried und Freud ich fahr dahin

In Gottes Willen,

Getrost ist mir mein Herz und Sinn,

Sanft und stille.

Wie Gott mir verheißen hat:

Der Tod ist mein Schlaf geworden.

4 Coro

*Glorie, Lob, Ehr und Herrlichkeit
Sei dir, Gott Vater und Sohn bereit,
Dem heiligen Geist mit Namen!
Die göttlich Kraft
Mach uns sieghaft
Durch Jesum Christum, Amen.*

Dietrich Buxtehude, *Herzlich lieb hab ich dich, o Herr, BuxWV 41*

*Herzlich lieb hab' ich dich, o Herr
ich bitt', woll'st sein von mir nicht fern
mit deiner Hilf und Gnaden.
Die ganze Welt nicht freuet mich,
nach Himmel und Erd' frag' ich nicht,
wenn ich dich nur, Herr, habe.
Und wenn mir gleich mein Herz zerbricht
so bist doch du mein Zuversicht
mein Teil und meines Herzens Trost,
der mich durch sein Blut hat erlöst.
Herr Jesu Christ, mein Gott und Herr
in Schanden lass mich nimmermehr!*

*Es ist ja, Herr, dein Geschenk und Gab,
mein Leib und Seel' und was ich hab',
in diesem armen Leben,
damit ich's brauch' zum Lobe dein,
zu Nutz und Dienst des Nächsten mein,
woll'st mir dein' Gnade geben.
Behüt mich, Herr, vor falscher Lehr,
des Satans Mord und Lügen wehr,
in allem Kreuz erhalte mich
auf dass ich's trag' geduldiglich.
Herr Jesu Christ, mein Herr und Gott,
tröst mir mein' Seel in Todesnot!*

*Ach Herr, lass dein' lieb Engelein
am letzten End die Seele mein
in Abrahams Schoss tragen,
den Leib in sein'm Schlafkämmerlein
gar sanft, ohn einig' Qual und Pein
ruhn bis am jüngsten Tage.
Alsdann vom Tod erwecke mich
dass meine Augen sehen dich
in aller Freud', o Gottes Sohn,
mein Heiland und mein Gnadenthron.
Herr Jesu Christ, erhöre mich,
ich will dich preisen ewiglich.
Amen*

**Johann Sebastian Bach, Cantate 'Christ lag in Todesbanden',
BWV 4**

tekst: Martin Luther 1524

Sinfonia

Coro Versus 1 (sopraan, alt, tenor, bas)

*Christ lag in Todesbanden
Für unsre Sünd gegeben,
Er ist wieder erstanden
Und hat uns bracht das Leben;
Des wir sollen fröhlich sein,
Gott loben und ihm dankbar sein
Und singen halleluja,
Halleluja!*

Versus 2 (sopraan, alt)

*Den Tod niemand zwingen kunnt
Bei allen Menschenkindern,
Das macht' alles unsre Sünd,
Kein Unschuld war zu finden.
Davon kam der Tod so bald*

*Und nahm über uns Gewalt,
Hielt uns in seinem Reich gefangen.
Halleluja!*

Versus 3 (tenor)

*Jesus Christus, Gottes Sohn,
An unser Statt ist kommen
Und hat die Sünde weggetan,
Damit dem Tod genommen
All sein Recht und sein Gewalt,
Da bleibet nichts denn Todes Gestalt,
Den Stach'l hat er verloren.
Halleluja!*

Coro Versus 4 (sopraan, alt, tenor, bas)

*Es war ein wunderlicher Krieg,
Da Tod und Leben rungen,
Das Leben behielt den Sieg,
Es hat den Tod verschlungen.
Die Schrift hat verkündigt das,
Wie ein Tod den andern fraß,
Ein Spott aus dem Tod ist worden.
Halleluja!*

Versus 5 (bas)

*Hier ist das rechte Osterlamm,
Davon Gott hat geboten,
Das ist hoch an des Kreuzes Stamm
In heißer Lieb gebraten,
Das Blut zeichnet unsre Tür,
Das hält der Glaub dem Tode für,
Der Würger kann uns nicht mehr schaden.
Halleluja!*

Versus 6 (sopraan, tenor)

*So feiern wir das hohe Fest
Mit Herzensfreud und Wonne,*

*Das uns der Herre scheinen lässt,
Er ist selber die Sonne,
Der durch seiner Gnade Glanz
Erleuchtet unsre Herzen ganz,
Der Sünden Nacht ist verschwunden.
Halleluja!*

Versus 7 (sopraan, alt, tenor)

*Wir essen und leben wohl
In rechten Osterfladen,
Der alte Sauerteig nicht soll
Sein bei dem Wort der Gnaden,
Christus will die Koste sein
Und speisen die Seel allein,
Der Glaub will keins andern leben.
Halleluja!*

VOX LUMINIS

Het is ter gelegenheid van een concert, gegeven in Namen, dat het vocaal ensemble Vox Luminis het daglicht ziet. Afhankelijk van de noden van de vertolking en de inhoud van de stukken, is het een groep met een gevarieerde samenstelling van solisten, oorspronkelijk meestal afkomstig van het Koninklijk Muziekconservatorium van Den Haag, begeleid door een continuo en één of meerdere instrumenten. In 2009 vestigt Vox Luminis zich definitief in Namen. Het voornaamste kenmerk van de groep is de samenhang van stemkleuren versterkt door de individuele kwaliteit en persoonlijkheid van de zangers. Allen geven ze hun enthousiasme voor de Italiaanse en Duitse muziek van de 16de en 17de eeuw mee aan het publiek. Vox Luminis treedt op in talrijke festivals: het Festival van Ambronay, de Rencontres Musicales van Vézelay, het Festival Saint-Michel en Thiérache, Juillet Musical in Saint-Hubert, Festival van Vlaanderen, Festival de Wallonie, Oude Muziek Festival van Utrecht, Musica Antiqua in Brugge, Festival van Saintes, Cultureel Centrum van Belem in Portugal, Musikfest in Bremen en Stuttgart, Bach Festival in Combrailles, Bach Academie

van Arques-la-Bataille. Verder nog, in de prestigieuze Wigmore Hall in Londen, het Auditorium du Louvre in Parijs, l'Auditorio Nacional de Música in Madrid en Bozar in Brussel. In 2012 kent de loopbaan en de beroemdheid van de groep een stroomversnelling dankzij haar derde cd, de '*Musikalische Exequien*' van Heinrich Schütz, bekroond met een Gramophone Award of the Year, een International Classical Music Award, een Diapason d'Or, de Cecilia-prijs van de Belgische muzikpers en de Gramophone Vocal Baroque Recording of the Year. Andere cd's, allemaal onder het label Ricercar, zijn: het 'Stabat Mater' van Domenico Scarlatti, de 'Sacrae Cantiones' van Samuel Scheidt, een cd gewijd aan 'English Royal Funeral Music'. Ondertussen heeft Vox Luminis veertien opnames gerealiseerd. In 2018 werd het ensemble aangeduid als "ensemble van het jaar" door Klara. En voor de plaat rond Luther en de muziek van de Reformatie kreeg Vox Luminis de fameuze BBC Music Magazine Award 2018 met de titel "choral award winner". In 2019 kregen ze opnieuw een Gramophone Music Award in de categorie "Choral" voor de cd van '*Buxtehude: Abendmusiken*'. De laatste twee cd's werden uitgegeven bij Alpha én Ricercar: King Arthur van Purcell en cantates van de Bach-familie. Vox Luminis krijgt steun van de Fédération Wallonie-Bruxelles, de stad Namen, "Namur Confluent Culture" en is erkend voor de tournees "Arts et Vie". voxluminis.com

LIONEL MEUNIER

Lionel Meunier geniet internationale bekendheid als dirigent en artistiek leider van Vox Luminis, dat hij oprichtte in 2004. Vanaf zijn jeugd doordrongen van muziek begint Meunier zijn opleiding in Clamecy, zijn geboortestad in Frankrijk. Daar studeert hij onder meer blokfluit en trompet. Hij vervolgt zijn studies aan het Institut Supérieur de Musique et de Pédagogie (IMEP) in het Belgische Namen en studeert zang aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. In 2013 ontvangt Lionel Meunier de onderscheiding 'Namurois de l'Année' in het domein van cultuur. Als coach, dirigent en artistiek leider wordt Meunier de laatste jaren geregeld uitgenodigd door diverse Europese ensembles. Van 2018 tot 2020 werkte hij mee aan Promotion X, een begeleidingsprogramma aan de toneelopleiding van het Théâtre National de Bretagne in Rennes.

BEZETTING

Sopranen	Zsuzsi Toth, Stefanie True, Viola Blache, Victoria Cassano
Alto's	Jan Kullmann, Alexander Chance
Tenoren	Philippe Froeliger, Richard Resch
Bassen	Lionel Meunier, Sebastian Myrus
Violen	Jacek Kurzydlo, Birgit Goris
Viola da Gamba	Ricardo Rodriguez Miranda, Josh Cheatham
Blokfluiten	Laura Pok, Lionel Meunier
Violone	Christian Staude
Orgel	Bart Jacobs

OM NAAR UIT TE KIJKEN

zo 04 okt 20 - 11 u

BEL AYRE DUO

LIESELOT DE WILDE, ^{SOPRAAN} &

PETER VERHELST, ^{GITAAR}

A canzone 'e Partenope

Met *A canzone 'e Partenope* laat Bel Ayre Duo de mooie sirene Partenope aan het woord in een fijnzinnige selectie populaire *Napolitaanse liederen*. Deze liederen zijn gekozen uit een repertoire dat reikt van de 12de eeuw tot nu.

HET VOLLEDIGE PROGRAMMA OP **ccha.be**